

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Valgavis

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1984

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[Valgavis 3](#)

[Valgavis 4](#)

[Valgavis 5](#)

[Valgavis 6](#)

ret19845

Valgets hovedspørgsmål

VALG-
AVIS

Valgets hovedspørgsmål er arbejdsløsheden og gældsætningen. Ikke om Anker Jørgensen, under hvem arbejdsløsheden steg med 30.000 om året, eller Poul Schlüter, under hvem arbejdsløsheden også voksede med 30.000 om året, skal være statsminister.

Ved Anker Jørgensens afgang var statsgælden oppe på 245 mia. kr. Nu har den passeret 340 mia. kr. Så der er der heller ikke den helt store forskel. Forskellen ligger i, hvem der kommer til at bære byrden ved den forføjede politik: de mere velbærgede eller de mindre velbærgede.

Retsforbundet finder det mere væsentligt at få en anden politik. En politik, hvor økonomisk ansvarlighed og social retfærdighed ikke stilles op som modsætninger, men hvor det tværtimod erkendes, at de er to sider af samme sag.

Vi må begynde med at

sætte en stopper for den jord- og ejendomspekulation, der igen rider samfundet som en mare. Vi foreslår en 3 % statsgrundskyld, hvis provenu anvendes til nedsettelse af indkomstkattetrykket.

Vi må sanere de offentlige udgifter. Retsforbundet vil gerne udvide regeringens sparemål, men fordelte besparelserne mere socialt retfærdigt. De sociale ydelser skal gives til de, der har behov. Forbrugerbetaling for offentlig service må ske, hvor det er socialt rimeligt.

Vi må føre en liberal handelspolitik, hvor vi importerer billige råvarer og halvfabrikata og eksporterer højforlejede fødevarer og moderne industrielt teknolog. Vi må ikke lade EFTA-protektionisme og erhvervsstatte hindre skabelsen af arbejdspladser mod fremtid i.

Vi må have vor valutaviske selvbestemmelse tilbage, så kronen kan gives fri, og de eksporterende og importkonkurrerende erhverv får rimeligere vilkår.

Gennem en sådan ny politik vil lønmodtagerne få stør-

re disponibel realien. Samfundet vil inddrage de arbejdsfrige gevinster. Vi vil få lavere forbrugerpriser og mindre inflation. Først og fremmest vil vi få mange flere i arbejde.

Virksomhederne vil opnå, at investeringerne går til arbejdspladser i erhvervslivet i stedet for til passiv anbringelse. Renten vil endda blive lavere, når jorden ikke mere kan gøres til pantsætnings- og spekulationsobjekt. Skattetrykket vil blive lettere, og erhvervslivet vil få friere råderum, kun begrænset af en effektiv monopolbekæmpelse.

Lønmodtagerne og virksomhederne vil have fælles interesse i en sådan politik. Derfor vil forudsætningen være tilstede for en behersket indkomst- og omsætningsudvikling, skabe gennem frie forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter.

Retsforbundet bryder med EF-bindinger og med indflydelsesrige monopol-, kapital- og organisationsinteresser. Vor politik er liberal uden at være konservativ og social uden at være socialistisk.

Vi kan samarbejde med de borgerlige partier om visse besparelser og med de socialistiske partier om visse reformer. Netop derfor går vi til valg som det eneste parti, der er ubundet af de to blokke, befolkningen søges spaltet i.

Retsforbundet er muligheden for alle de vælgere, der ønsker samarbejde i stedet for blokpolitik, selvbestemmelsesret i stedet for EF-underkastelse, frihed i stedet for formynderi, lige muligheder i stedet for udbytning.

Socialdemokraterne, der skabte massearbejdsløsheden og et uretfærdigt skattesystem, har ikke monopol på social retfærdighed.

Den konservative regering, der vil forære jordbesiddere mange mia. kr., og som værner monopol- og skatteprivilegier, har ikke eneret på økonomisk ansvarlighed.

Giv Danmarks Retsforbund chancen for at sætte socialismen og konservatismen på plads og gennemføre en effektiv og social krisepolitik

Ib Christensen

Bevar jorden for kommende generationer

Danmarks Retsforbunds etiske grundlag er menneskers naturlige og lige behov for en plads på jorden til at bo og arbejde på. Behovet er samtidig en fundamental ret til en eksistens og et eksistensgrundlag, fordi intet menneske er her med større ret end ethvert andet.

Denne ret kan kun blive til virkelighed gennem en ligestret til jorden og de rigdomme eller ressourcer, der er i den fra naturens hånd. Derfor er udgangspunktet for Retsforbundets miljøpolitik, at ingen generation for egen vindings skyld må forringe levedygtigheden for de kommende generationer, og enhver generation må rydde op efter sig.

Som det ser ud idag vil vor generation efterlade sig talrige livløse søer og odelagte skovområder til næste generation. Årsagen til denne miljødelagelse er stort set svovlholdige forbindelser. Ved at være fri for at afsvovle røg fra f. eks. kraftværker sparer producenten investeringer, og forbrugeren får billig energi - altså en kortsiget gevinst for producent og forbruger. Regeringen og miljødelagelsen rammer trediemænd. Retsforbundet forlanger, at man udnytter de tekniske muligheder, der er idag,

så man undgår denne forurening.

I øjeblikket tillader man i realiteten forurening og virker som ambulancetjeneste, når skaden er sket. Retsforbundet ønsker derimod, at man principielt betragter forurening som forbudt.

Tilskyndelse til at forurene mindre er meget lille, så længe de bøder, man får, hvis man overskrider grænserne, er af en så latterlig størrelse, at det virksomhedsøkonomisk er fordelagtigt at overtrede reglerne og betale bøden. Retsforbundet må forlange, at bødepålag skal være så store, at gentagelser ikke betaler sig, og beskadigelse af rensningsanlæg, grundvand og natur skal erstattes.

Der bør gøres en effektiv

indsats for at mindske forureningen af vore søer, vandløb og øvrige indre danske farvande.

Produktionen må tilrettelægges, så mængden af spildder og affald af enhver art bliver så lille som overhovedet muligt. Selve produktionsmiljøet skal indrettes ud fra hensynet til de mennesker, det vedrører, og der skal i større udstrækning arbejdes på at finde mindre skadelige produktionsmetoder og midler.

Genbrug finder idag kun sted, hvis der er en umiddelbar økonomisk gevinst, men genbrug kan være en fordel på en række andre områder så som mindre forurening og mindre ressourceforbrug. Derfor må der forskes i genbrug

såvel ud fra økonomiske som ressourcemæssige og forureningsmæssige hensyn.

Vigtige naturområder må beskyttes via fredning, og truede plante- og dyrearter må beskyttes ved lovgivning, men det må slås fast, at en behandlingspolitik, der efter først at have adslået naturområder freder truet liv, ikke er holdbar i længden.

Retsforbundet vil medvirke til en målrettet naturbeskyttelsespolitik, hvor hensynet til naturen indgår i enhver planlægningsproces såvel på nationalt som på internationalt plan.

Gerda Krog Bjerre

RETSFORBUNDET

VALG-
AVIS

Betal din termin til samfundet og spar skat

Send dine terminer til staten i stedet for kreditforeningen og slip for indkomsts-katten!

Dette vil - groft sagt - være en af virkningerne ved en jordreform, som sætter stop for ejendomsretten til arbejdsløse gevinster ved jordspekulation og som gør det muligt at erhverve landbrugs- eller byggejord uden at blive kreditforeningslave.

Ideen er, at jorden skal opføres med at kunne købes og sælges. I stedet skal man

betalte en jordleje til staten, afhængig af jordens værdi, beliggenhed og størrelse. Huse, fabrikker og lignende skal fortsat kunne handles privat, og jordlejekontrakterne skal være opsigelige fra statens side, så længe lejen bliver betalt - på ganske samme måde, som forholdet i dag er til kreditforeninger og pengeinstitutter.

Retten til at købe og sælge jord kendes faktisk kun fra ganske få kulturer. En af årsagerne er, at denne ret

er fuldstændig urimelig og fører til utrolig megen uretfærdighed. Det er lige så urimeligt at kunne "eje" et stykke af denne jord, som at hvis man "ejede" luften, vandet og sollyset.

Intet af dette er skabt af mennesker, og ingen har derfor mere ret til nogen af disse livsforudsættelser end andre. I nogle lande har man forsøgt at løse problemet ved at dele jorden op i lige store stykker - så hver indbygger kunne få lige meget. Men det er - mindst talt - ikke særlig praktisk i et industrisamfund i mange socialis-tiske lande klarer man proble-met ved at lade staten overtage jord, huse, fabrikker og lignende. Men i stedet for retfærdighed og ligestilling er disse lande præget af undertrykkelse, pampervælde og ineffektivitet.

Den samfundsreform, der er brug for, skal forene alle menneskers lige ret til jorden med det praktiske pro-blem, at landsmanden skal kunne råde over mange hek-tarer, mens beboere i etageejendomme kun lægger beslag på ganske lidt plads. Hvordan kan det gøres retfærdigt?

Jo, jordlejen udregnes efter jordværdien, og da den er meget højere i byerne end på åben mark, vil også lejere - gennem huslejen - komme til at betale sin part.

Altså højere husleje? Nej, slet ikke. For de penge, et boligelskab skal betale i jordleje til staten, er de samme penge, man slipper for at betale til kreditforeningen eller et andet finansieringsinstitut. Og de penge, som staten derved får ind, skal ubekåret gå til ned-sættelse af indkomsts-katten - således får lejeren en mærkbar kontant fordel af reformen.

Hvad så med landsmanden? Ja, idag betaler landbruget så store renter til pengeinstitutterne, at erhvervet kun kan klare sig gennem tilskud og kunstige prisordninger. En stor del af disse renter skyldes jordværdien, som på grund af vort medlemskab af EF er alt for høj.

Landsmanden skal - efter reformens indførelse - betale jordleje til staten, en jordleje, som modsvares af indkomsts-kattelettelser. Landsmanden slipper altså ikke billigere i sin betaling til samfundet, men til gengæld slipper han for en stor del af de kvælende terminan-ter.

Kun en gruppe vil komme til at lide under Retsforbun-dets reform: Jordspekulanter - de, der tjener penge u-den at røre en finger, blot fordi de har været så heldige, eller snu, at de har fået ejendomsret til jorden.

En reform som den her

skitserede vil have en lang række positive bivirkninger:

1) Spekulationspriser på jord vil forsvinde, idet ingen længere kan få økonomiske gevinster ved at ligge inde jord, der ikke benyttes. Pri-serne på landbrugsvarerne og huslejerne vil derfor også falde.

2) Udenlandske jordspekulatores vil blive uinteressante. Når skat på arbej-de kan sættes kraftigt ned - måske endda helt forsvin-de - ja, så mister begreber som "surt arbejde", "leiesingli-duser" og "fradragsjangle" helt sin mening. Og jordlejen er det ikke så nemt at snyde med - for hvor skal man gennem sin byggegrund?

Vi må således her til sidst indrømme, at vi vil fjerne en af danskernes mest udbredte folkeforbavlelser: Skatteund-ersættelsen. Vi er dog over-beviste om, at alle dybest set ønsker et system, som er befriet for løp og svindel.

Lorens Hjelholt

Vi har brug for en åben verden

Som et internationalt orienteret parti er Retsforbundet naturligvis tilhænger af, at Danmark deltager aktivt i det mellemfolkelige saksom i verden.

Imidlertid lægger Retsforbundet afgørende vægt på, at Danmarks deltagelse i internationalt samarbejde sker på grundlag af nationernes selvbestemmelsesret. Danmarks deltagelse i den internationale økonomiske samarbejdsorganisation OECD, den internationale handelsorganisa-tion GATT, FN, Nordisk Råd, Europarådet og NATO sker på denne grundlag. Det samme gør sig gældende for frihandelsområdet EFTA, som Retsforbundet i sin tid som regeringsparti var med til at bringe Danmark ind i.

Fælles for disse organisationer er, at Danmark kan trække sig ud, hvis der er folkelig og politisk ønske herom. Danmark forlod således EFTA, da vi trådte ind i EF.

Modsat forholder det sig med EF, idet Romtraktatens artikel 240 kort og godt siger, at denne traktat er indgået for ubegrænset tid. Det er således klart, at EFSamarbejdet skal udbygges og de deltagende lande sammenbin-des i en grad, som gør det meget vanskeligt for et nation at løsrive sig.

Det er i det perspektiv man skal se de stærke ønsker hos flere EFlande om etablering af en politisk, økonomisk og monetær union, samt ønskerne om et formaliseret udenrigs- og sikkerhedspolitisk samarbejde med fælles våbenproduktion.

Retsforbundet ønsker Danmark lægget fra EF, fordi vi er imod, at tyskere, ita-lienere, hollændere m. fl. skal være medbestemende om, hvilke love, der skal gælde for Danmark og vi er imod,

at vi som danskere skal blande os i disse landes interne forhold.

Retsforbundet ønsker også Danmark frigjort fra EF, fordi vi er et frihandelsparti, vi ønsker al told og andre hindringer for den frie vareudveksling over landegrænserne fjernet. EFSamarbejdet bygger bl. a. på, at de deltagende lande beskytter sig mod konkurrence udefra ved hjælp af told og andre handelsin-dringer.

EFs beskyttelsespolitik og planøkonomiske foranstaltninger på de indre områder har været til stor skade for danske interesser.

ef er således ifærd med at adskille dansk fiskeris muligheder. Det samme gælder for landbruget og for jern- og metallindustrien.

EFs toldpolitik overfor tredjelande har betydet, at danske forbrugere kommer til at betale en for høj pris for varerne fordi eksempelvis u-lan-dene ikke har fri adgang til vore markeder med deres varer. Det har tillige været med til at uddybe klyften mellem EF og den fattige del af verden.

Der er nogen, der påstår, at det er en fordel for vore hjemlige arbejdspladser, at vi beskytter os mod konkurrence udefra. Men det passer ikke. Ved at beskytte os mod konkurrence holder vi liv i urentable virksomheder ved, at de kan fastholde varepriser, som forbrugernes ikke vil betale, hvis der var valg-

frihed. Vi hindrer en naturlig arbejdsdeling, hvor Danmark producerer de varer, vi er konkurrencedygtige med, mens vi lader andre producere de varer, som de er bedst til.

Som det fremgår af ovenstående, kan Retsforbundet melde hus forbi overfor på-stande om, at EF-modstandere er en samling nationalister.

Valget står mellem passivt at være vidne til de gamle partiers eftergivelse overfor EF, eller at yde en aktiv indsats for at bevare Danmarks egenart og selvbestemmelses-ret.

Retsforbundet vil i Folketingsret modarbejde yderligere afgivelse af dansk selvbestemmelsesret og vil vil arbejde aktivt for at få Danmarks medlemskab erstattet af en frihandelsforståelse, som de øvrige nordiske lande har, og vi ønsker, at Danmark skal indtræde i EFTA.

Retsforbundet er det naturlige ståsted for ikke-socialistiske EF-modstandere og skeptikere.

Preben Pedersen

Personlig Frihed

Personlig frihed, jamen det er jo det, det hele skal til for! Det er det, der ligger bag alle vore forslag! Det er det, vi egentlig kæmper for.

Lad os bare først se på, hvad vi har opnået i den henseende. Borgeren har jo visse rettigheder i samfundet. Han kan ikke arresteres uden at skulle stilles for en dommer indenfor 24 timer. Han skal dømmes efter love, som er kendte og offentlige og behandles alle ens. Og borgeren har en række friheder i økonomisk henseende, han kan købe og sælge til hvem han vil og til de priser, han finder for godt. Men vi ser jo nok, at går vi over til de økonomiske forhold (og de strafferetlige og de økonomiske forhold hører sammen i sidste ende), så er det så som

så med frihedens udbredelse. Der er temmelig mange i vort samfund, der aldeles ikke har nogen økonomisk frihed og derfor heller ingen personlig frihed. Mange landmænd, der slider og slæber dagnet rundt, kalder vi med rette for renteslaver. De er bændet og bundet af deres rentebryde. Friheden, der er friheden til at holde op og få det stømpel på sig ikke at kunne overholde sine forpligtelser eller trælle videre under næsten umenneskelige vilkår. Og der er mange enlige mødre, der kæmper hårdt for at have til dagen og vejen, friheden der er der rigtigt nok ikke overskud til. For slet ikke at tale om de arbejdsløse, der får deres menneskelige værdighed sat over styr og efterhånden også får deres økonomiske muligheder indskrænket

stærkt. Friheden, det er friheden til at løbe folk på døren i et fortvivlet forsøg på at få arbejde.

Og hvorfor er det så sådan? Fordi man ikke har erkendt, at friheden har en forudsætning: nemlig den lige ret, lige ret til samfundets goder, først og fremmest jorden, som vi alle skal have vor føde fra, og som vi alle skal have vor bolig på, ja som enhver fabrik eller havn eller jernbane skal ligge på. Socialisterne mener, at fejlen ligger i det frie marked, de vil have styring i stedet for frihed, statsstyring eller en anden form for styring, når ikke alle kan blive frie, skal ingen være frie. De borgerlige fastholder den økonomiske frihed for de får og bøder resten af finde sig med de faktiske indskrænkninger. Arbejdsløsheden beklages, men forsvinder nok først på den anden side af årtusindskiftet. Nogle frihed på anden bekostrning er bedre end ingen frihed, synes de at mene. Retsforbundet derimod fastholder, at al den frihed er en mulighed, men en mulighed, der kun kan virkeliggøres, når enhver er villig til at give andre samme ret, som han selv har. Men

det er et ganske stort krav i et privilegiefyldt samfund, men et krav, der kan opfyldes, om vi blot vil og tør.

Men hvad skal vi nu gøre, mens denne kamp om fremtidens samfund står på? De borgerlige røver i frihedens navn at trække tænderne ud på den socialistiske løve. Socialisterne tilkæmper sig monopol på arbejdskraften og tvinger den enkelte imod hans vilje i kraft af dette monopol. Skal vi i Retsforbundet bare stå hændervridende ved siden af?

Nej, der kan gøres noget for en større personlig frihed her og nu.

Det er en uting, at manfor at få et arbejde er tvunget ind i en fagforening og for at være medlem af en fagforening er tvunget til at yde bidrag til bestemte politiske partier og bestemte dele af pressen. Det behøver lovgivningsmagten ikke at finde sig i. Der kan laves ordninger, der ikke svækker den faglige kamp, som folk føler, at de står i. Betales således det egentlige fagforeningskontingent og det politiske bidrag hver for sig, men samtidigt, viser erfaringer fra andre lande, at bidraget så at sige ik-

ke går ned, men den enkelte er frit stillet. I det hele taget, hvorfor skulle fagforeninger være hævet over at skulle argumentere for det, de mener er en god sag.

Også i sagen om de såkaldte eksklusivaftaler (som der ivotrigt ikke er ret mange af) mener vi, at kampen må føres på argumenter. Man kan måske sige, at kampen står mellem to borgerlige frihedsrettigheder, nemlig organisationernes afstalefrihed og den enkeltes frihed til selv at bestemme, om han vil være medlem af en fagforening eller ej. Blot må man være klar over, at selv om vi skulle få "best" problemet ved et eller andet forslag om forbud mod eksklusivaftaler, så er det kun en løppekløse. Hele det væv af aftaler og bestemmelse om faggrænser af privilegier, der blæder os - hver for sig og som organisationer - får vi ikke bugt med. Det klæres kun ved en ændring af systemet.

Som skal til for frihedens skyld. Vi siger som Gitte: "Må frihed, Susanne, den ka' jo altså ikk' uden, det ka' jo bare ikk'."

Ricard Riis

Parlamentarisk nytænkning

Selvom Grundlovens fastsætter, at Folketingets medlemmer vælges for fire år, er det desværre blevet almindeligt, at en valgperiode kun varer et par år. Det er ikke vælgerens skyld. Det er alene Folketingsmedlemmernes ansvar.

Det forestående valg er blevet udskrevet som følge af manglende samarbejdsvilje kombineret med en god portion trang til politisk drilleri og partitaktik. Det er derfor førstehånds, at vælgerne ønsker om politisk stabilitet er

sigende.

Fireårsregeringer eller flerpartisalliancer kan give en vis form for stabilitet, men til gengæld bliver handlen ofte hæmmet, fordi der stilles krav om enstemmighed i alle politiske spørgsmål - lige fra vejtræer til A-kraft.

Hjælpst har vi haft mindretalsregeringer, som alle har givet politisk ustabilitet, fordi den ofte må søge samarbejdspartnere med indbyrdes modstridende synspunkter. Eksempler herpå er den tidligere socialdemokratiske regering,

der selv kastede søjlerne på grund af samarbejdsproblemer og den nuværende VCQM-regering, der blev valgt.

Det, der således har præget vort parlamentariske system, er, at ustabilitet eller handlingslamme har været de største problemer. Derfor vil det også være ulykkeligt, om valget kun stod mellem på den ene side ustabile mindretalsregeringer og på den anden side handlingslammede flerpartisregeringer.

Herhjemme har en række større kommuner vist vejen til en parlamentarisk reform, der giver politisk stabilitet. Her danner partierne i byrådene en magistrat, hvor de repræsenteres efter størrelse, og hvor rådmændene - en slags "ministre" - sidder valgperioden ud. De fordeler sagen områderne mellem sig under respekt for de flertalsmuligheder, der måtte være på de enkelte områder, og den enkelte rådmænd handler under ansvar overfor såvel magistraten som byrådet.

I Schweiz, hvor man har løst problemerne væsentligt bedre end i andre lande, har man været så fornuftige at overføre "magistratprincippet" til den lovgivende forsamling. På den måde får alle partier lige muligheder for andel i regeringsansvaret og en politisk indflydelse svarende til mandattallet - helt i overensstemmelse med vælgerens ønsker. Samtidig skabes der en høj grad af politisk stabilitet, der har været medvirkende til at gøre Schweiz til verdens mest velregerede samfund.

Retsforbundet er det eneste parti, der herhjemme har taget forslaget om en "magistratsregering" på sit program. De seneste års politiske ustabilitet har bevist, at der er behov for en reform af vort parlamentariske system. Derfor vil Retsforbundet også efter valget den 10. januar foreslå dannet en sådan regering. I princippet bør alle partier uanset størrelse og synspunkter være med i en

sådan bred samarbejdsregering. Partierne i regeringen skal så fordelte ministerposterne i forhold til mandattallet i de enkelte partier - men under den helt klare forudsætning, at hvert parti indenfor regeringen kan medlægge veto og dermed blokere for de beslutninger, der måtte være flertal for i Folketinget.

Retsforbundet erkender, at forslaget især i de gamle partier kræver parlamentarisk nytænkning, men den alvorlige politiske situation gør det nødvendigt, at vi i bestræbelserne på at kombinere politisk stabilitet med politisk handlen kræver nye tanker og betragter nye stier.

Retsforbundet ser en stor fare for demokratiet i den klare politiske blokering, som idag er en kendsgerning i Folketinget. Danmarks problemer kan ikke - og skal ikke - løses på de politiske yderfjæle.

Alternativet hertil er en magistratsregering.

Alfred Hansen

Fremtiden kræver uddannelse

Det der betyder mest for et samfund er dets befolkning. Jo dygtigere en befolkning, jo rigere og mere lykkelig er landet. Det er derfor af afgørende betydning, at uddannelses-systemet fungerer så godt som muligt. Denne betydning bliver ikke mindre i fremtiden, hvor samfundet kommer til at hvile på en meget udviklet teknologi. Hvis ikke eksperterne og de magt-

begærlige skal løbe af med os, må vi alle vide så meget som muligt.

Denne viden kræver et veludviklet uddannelsessystem, som alle kan få adgang til. Andre krav, der skal stilles til et uddannelsessystem er, at der er mulighed for at udvide sig nøjagtigt efter sine ønsker og efter, hvad man har lyst til.

Samfundet må ikke bestre-

mme, hvilke uddannelser, der er rigtige, og hvilke der er forkerte. Samfundet skal i det hele taget holdes så meget ude af uddannelsesplanlægningen, som overhovedet muligt. Der skal tages hensyn i uddannelsessystemet til, at vi alle er forskellige - og det hensyn tages bedst når den enkelte selv får lov at bestemme så meget som muligt.

Sådan er grundkravene til en liberal uddannelsespolitik, som Retsforbundet ønsker. Mere nøjagtigt ønsker vi:

Et modul-system, så man selv kan opbygge sin uddannelse, sammensat af mindre afdelinger. Man kan så evt. standse på et tidligt tidspunkt og dog få en eksamen. Senere kan man få de sidste moduler, hvis man får brug for det.

Adgangsgrænsningerne må væk. I stedet skal der være løbende prognoser og behov-

et for færdiguddannede indenfor de enkelte områder, således at de unge kan følge med i, hvordan tingene står til på deres område - og om der evt. er andre fag med bedre muligheder, som også kunne være en mulighed.

Der skal genindføres statslån til de uddannelsessøgende. Lårene skal være rente- og afdragsfrie i uddannelsesperioden - efter den tid skal forrentningen være 1 % over diskontoen. På den måde har både samfundet og den uddannelsessøgende vundet noget.

Denne fordeling er retfærdig fordi begge parter vil få glæde af uddannelsen. Og omvendt vil ingen af parterne kunne stille større krav til den anden end til sig selv; staten vil ikke kunne gennemføre en studiestyring eller en studiekontrol og den uddannelsessøgende vil have en økonomisk fordel af ikke at sløje af med studierne.

For Retsforbundet er det afgørende at forholdene forbedres for ungdommen. Ikke blot for de, der stiller mod en boglig uddannelse. For de, der er i lære i et praktisk fag - eller gerne vil komme det - er det bydende nødvendigt, at der skaffes flere praktik- og lærepladser. En måde at opnå det på er ved at omlægge kravene til de arbejdspladser, der skal tage imod de unge.

Endelig må vi ikke glemme, at uddannelse ikke blot er for unge. Folkeoplysningen og princippet at lære så længe, man lever er to sunde begreber, som skal holdes i hævd. Derfor mener Retsforbundet, at også voksenuddannelserne skal være vel fungerende og bygge på de samme frie og liberale principper, som vi ønsker for ungdommens uddannelse.

Jan Møgelbjerg

Sikkerhed er andet end militær

Der må føres en reel sikker-

hedspolitik. Den sikkerhedspolitiske debat herhjemme har været en meget større del af det politiske billede end længe set. Fronterne har været trukket skarpt op, og regeringen har valgt at give efter sådan, at det ikke blev sikkerhedspolitikken, valget kom på.

Men sikkerhedsproblemerne er stadig ikke løst, og spæn-

dingen i verden er stadig lige stor. Atmosfæren i Geneve er kold - så kold, at forhandlingerne er fremet med - specielt hvad angår de foraktrede rakettstillinger.

Retsforbundet mener, at Danmark aktivt skal arbejde for, at forhandlingerne om nedrustning sættes op, og at de forhandlinger, der er igang, fortsættes og udbygges. Ned-

rustning er jo ikke blot et spørgsmål om 572 raketter, men også om alle andre våben, både konventionelle og atomvåben.

Terrorbalancen i verden har efterhånden sået højder, der ligger langt over det nødvendige. Verdens befolkning kan næppe udryddes med de atomvåbenlagre, der allerede findes. I den forbindelse vil Retsforbundet også pege på, hvad de enorme midler, der i øst og vest anvendes på våben, kunne gøre af godt i udviklingslandene i kampen mod blandede sult, tørste, sygdom og ulighed.

Retsforbundet mente og mener derfor, at Danmark stemte rigtigt, da vi i FN stemte for de to resolutionsforslag om fastfrysning af atomvåbensarsenalerne. Disse afstemninger sætter ikke for alvor spørgsmålstegn ved

NATO-medlemskabet. Det gør en dansk "Fodnote" med rakettopstillingen, som blev resultatet, heller ikke.

NATO-medlemskabet indebærer jo ikke, at alle medlemslandene skal være enige om alting uden videre, ligesåvel som det heller ikke går stærkt af NATOs forhandlingsposition ved en udskydelse af opstillingen af mellemdistanceraketterne.

For at række nedrustningen es hjælpende hånd foreslår Retsforbundet, at Danmark skal arbejde for en atomvåbenfri zone i Norden - men området skal også omfatte tilgrænsende land- og havområder, det vil sige også Kola-halvøen og Baltikum. Således omfatter vort forslag et langt større område end socialistpartiets forslag, og giver således større tryk på Retsforbundet går indtiltred

et skridt videre end andre partier. Bagved våben, krig og uref i verden ligger der jo nogle alvorlige årsager. Kampen om jorden med dens indhold af ressourcer og muligheder, samt lukning af markederne gennem en beskyttelsespolitik er to hovedårsager, der i Leka, betyder en voldsom undertrykkelse af u-landenes muligheder.

Løses disse problemer ikke gennem jordreformer, en handelspolitik og en forbedret u-landspolitik, vil urefren bestå.

Men vi er nået så vidt i våbenteologien, at den tilsyneladende evige oprustningspiral må standses, så verden ikke skal ende i ragnarok.

Ingen kan være interesserende i, at kaprustningen fortsætter.

Poul Gerhard Kristiansen

Rimelig indkomst til landbruget

Fra krise til krise, det er, hvad der mest kendetegner dansk landbrug. De følges af af kortsigtede hjælpeforanstaltninger fra staten.

Det er ydmygende for erhvervsudøvere, og vil i det lange løb virke opslidende på den forstærkede, der endnu fin-

des hos den øvrige befolkning, for landbrugets problemer.

Tilskud af enhver art skaber flere problemer, end de løser. De kræver større skatteudkrivning, de kapitaliseres, det vil sige, at de fører til højere ejendomspriser og stigende omkostninger på alle områder. Dette rammer hårdt de unge, der er på vej ind i erhvervet, og dermed er grunden lagt til den næste krise.

Tilskud fører altid til økonomiske dispositioner, som der ikke er naturlig baggrund for og skaber derfor økonomiske forvridninger. Tilskud kan aldrig fordeles retfærdigt og

medfører altid megen bitterhed erhvervsudøvere imellem.

Der må i stedet føres en politik, der løser de grundlæggende problemer. For det første må spekulation i jord bringes til ophør. Det gøres ved, at jord pålægges en afgift (grundskyld) til afsætning af indkomstkatten, der straffer initiativ og dygtighed. En stigende grundskyld vil sænke jordpriserne og dermed give en mere lige adgang til jord. Samtidig vil faldende jordpriser mindske kapitalbehovet og derved sænke renten.

Retsforbundet vil i Folk-

tinget arbejde for, at der ikke vedtages udgiftslove, der medfører offentlige udgifter, som overstrækker erhvervenes naturlige bærenærv.

En lovgivning, der fører til et fald i jordpriser og renteniveau og til en mindre offentlig sektor, vil også give baggrund for mere afslæmpede lønkrav, således at vi får et fald i de samlede omkostninger. Det vil give mulighed for en rimelig indkomst i landbruget på et frit og naturligt grundlag.

Poul Thorup

Anders Andersen - A/S - Århus

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk